

[Lilli Gyldenkilde]

et skridt videre på området med at få peget på, at den ikke går længere med, at kvinder vælger de traditionelle erhverv. Det fører til arbejdsløshed, det fører til, at de bliver overflødige, det fører ud i langtidsløshed og i en fortvivlet situation, når man står som 40-45-årige og der ikke er brug for én mere på arbejdsmarkedet og man så måske er lidt bange for at gå ind og prøve nye metoder, prøve nye uddannelser osv.

Jeg deltager ikke gerne i det grædekor, der siger, at midaldrende kvinder – og det er man jo, når man er 45-50 år – ikke kan lære noget. Det kan man godt. Man har sågar hørt om 76-årige, som var begyndt at gå på universitetet, og det er gået udmærket, så det kan man sagnes.

En af de ting, som jeg også har skrevet i forslagens bemærkninger, er, at en lang række af de langtidsløshedige, som skal have et uddannelsesstilbud – det gælder næsten 70 pct. – er kvinder, og en stor procentdel af dem igen er kvinder på 40-45 år og deromkring. De må hjælpes i gang med uddannelse, det er deres eneste mulighed for at komme tilbage til arbejdsmarkedet; ellers er de dømt til at gå på graduerede dagpenge, og arbejdsmarkedet har brug for dem.

Det er jo det nye, vi kan se tydeligere og tydeligere. Arbejdsmarkedet har virkelig brug for dem, så derfor må der gøres en særlig indsats, og jeg mener, at en af de måder, vi kan gøre det på, og den bedste i udgangspunktet, er flere ligestillingskonsulenter.

Dermed være ikke sagt, at der ikke skal laves en del andet også, for det skal der jo; vejledningsarbejde i det hele taget er jo vigtigt på disse felter.

Jeg skal slutte her med at sige tusind tak sådan en torsdag eftermiddag, hvor vi er ved at skulle lukke af; det er den sidste sag på dagsordenen. Det har været dejligt for en gangs skyld at kunne sige tak til et flertal i folketinget for en positiv behandling af et forslag fra SF.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg føler trang til lige at præcisere, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at jeg er fuldstændig enig i de intentioner, fru Lilli Gyldenkilde har. Det, jeg gav udtryk for, var, at problemerne ikke løses ved ligestillings-

konsulenter alene, naturligvis ikke, men jeg kan ikke afvise, at de har haft en stor byrde, og at der har været en manglende kontinuitet, så at de skal forstærkes.

Grunden til, at jeg blev en lille smule betænkelig, var, at fru Jytte Andersen ville have det spredt ud over hele systemet. Så er det, man må sige, at det, vi gerne skulle nå frem til hen ad vejen, er et vejledningssystem, som vejleder kvinderne både med hensyn til studier og med hensyn til arbejdsformidling, og at der i det hele taget sker en ændring af tankegangen også hos de almindelige vejledere. Det må vel i sidste ende være det, der er målet, og så bliver ligestillingskonsulenterne forhåbentlig ikke helt så nødvendige.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg er fuldstændig enig i det sidste, fru Hanne Severinsen siger, at kan vi komme så langt, at man får gjort sig selv overflødig, så er det jo strålende. Men for mig ser det ud, som om der er lang vej, og vi skal altså i gang med at betræde den vej, og det tror jeg også at vi kommer nu. Jeg er i øvrigt enig i, at vejledningssiden er noget af det vigtigste at få taget fat i, fuldstændig enig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagens overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Valg af 8 medlemmer og 8 stedfortrædere til lønningsrådet.

(Jfr. tidenden sp. 5959).

Formanden: